

θεωρείται ὁ καλλίτερος φλοιὸς δὲν πρέπει νὰ ἔχη πᾶχος ἀνώτερον πυκνοῦ χάρτου καὶ πρέπει νὰ ᾔναι γλυκὺς τὴν γεῦσιν καὶ ἀρωματικὸς τὴν ὁσμὴν. Οἱ σάκκοι ἐν οἷς ὁ φλοιὸς ἐγκλείεται πρὸς μετακομιδὴν πληροῦνται ὑπὸ μέλανος πεπέρσεως, καθότι δι' αὐτοῦ διατηρεῖται ὁ φλοιὸς εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ταξείδιον καλλίτερα ἀπορρόφων τὴν ὑγρασίαν καὶ οὕτως αὐξάνει τὸ τοῦ φλοιοῦ ἄρωμα. Ὁ φλοιὸς τοῦ κινναμώμου (καννέλλα κοινῶς καλούμενος) χρησιμεύει ὡς ἄρωμα εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς ὑψηλίου καὶ εἶναι ἐν τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων τοῦ ἐμπορίου. Ἡ νῆσος Τα-προβάνη ἐξάγει κατ' ἔτος 800—900,000 λίτρας φλοιοῦ κινναμώμου, ὧν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 40—43,000 λιρῶν στερελινῶν.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΣΤΕΡΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΞΥΛΩΝ.

—ooo—

Ἡ εἰς τὰ ξύλα ἔγχυσις διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Boucherie ἐφευρεθέντων τρόπων ἔχει δύο κυρίους σκοποὺς· πρῶτον ἵνα δώσῃ ὥραϊα καὶ ποικίλα χρώματα εἰς τὰ λευκὰ ξύλα, ὅπως χρησιμεύσωσι καὶ αὐτὰ εἰς τοὺς ἐπιπλοποιοὺς· δεύτερον ὅπερ καὶ ὠφελιμώτερον βεβαίως ἵνα καταστήσῃ ἄσηπτα τὰ λευκὰ ξύλα, τὰ καταστρεφόμενα ἐν γένει εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου ὑπὸ σκωλήκων. Τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἐργασίας τοῦ ὕλικου καὶ τοῦ θειοῦχου σιδήρου, δι' οὗ διατηροῦνται τὰ ξύλα, ἀναβαίνουν εἰς 15 φράγκα δι' ἑκάστον κυβικὸν μέτρον ξύλου. Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐφευρέσεως εἰσὶ διάφορα, κατὰ τὴν χρῆσιν ἣν ποιεῖται τις τοῦ ξύλου, τὴν τιμὴν εἰς ἣν τὸ ἀγοράζει καὶ τὴν τιμὴν τῆς δρυὸς ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ εἰπωμέν τι βέβαιον περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ξύλου τούτου καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις.

Ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ γινομένων δύναται τις νὰ κρίνῃ.

Ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων ἡγόραζεν ἀντὶ 25 ἕως 30 φράγκων μικροῦς πασσάλους ἐκ δρυὸς νεκρᾶς καὶ κακῶ εἶδους, καὶ ἀντὶ 50 φράγκων πασσάλους παχυτέρους καὶ ὑψηλοτέρους ὅπως βασιτάζωσι τὸ σύρμα εἰς τὰς δημοσίους ὁδοὺς· μετὰ παρέλευσιν δ' ὀκτὼ περίπου ἐτῶν κατέπιπτον σεσηπότες.

Ἡ διεύθυνσις ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ πασσάλους ἐκ πεύκης δι' ἔγχυσεως θειοῦχου σιδήρου παρσκευασμένους· εἰ δὲ καὶ ἐζήτησε παχυτάτους καὶ ὑψηλοτάτους πασσάλους, μόλις πληρόναι 7 ἕως φράγκα τοὺς συνήθεις καὶ 12 τοὺς μεγάλους. Ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλην ὠφέλειαν, οἱ πάσσαλοι οὗτοι διατηροῦνται ὁ-

λίγων τινῶν ἐξαίρουμένων ὡς κακῶς κατασκευασθέντων, κάλλιτα, καὶ δὲν ἀντικατεστάθησαν εἰσέτι πάσσαλοι ἐμπηχθέντες πρὸ δώδεκα καὶ πλέον ἐτῶν.

Ταὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Ἐκάστη δοκὸς βασιτάζουσα τὰς σιδηρὰς ράβδους κατασκευαζομένη μὲν ἐκ δρυὸς μόλις διήρκει 7 ἔτη, ἡγοράζετο δ' ἀντὶ 7 φράγκων καὶ 50 ἑκατοσῶν, τὴν σήμερον δὲ ἐκ ξύλου δι' ἔγχυσεως παρσκευασμένου κατασκευαζομένη ἔχει πολλῶ κατωτέραν τιμὴν, ἥτοι φρ. 4 καὶ 50 ἐκ., ἡ δὲ διάρκεια τῶν δοκῶν τούτων εἶναι σχεδὸν διπλασία τῆς τῶν δρυῶν μέχρι τῆς σήμερον καὶ δυνάμεθα νὰ προεῖπωμεν ὅτι θέλουσι διατηρηθῇ ἄλλον τόσον χρόνον ὅσον διήρκεσαν μέχρι τοῦδε.

Ὅθεν καὶ πάντες οἱ τῆς Αὐστρίας σιδηροδρομοὶ ἔχουσι τοιαύτας δοκοὺς ἀφότου οἱ ἀδελφοὶ Περβίρες διευθύνουσιν αὐτοὺς· ὠφελοῦνται δ' ἔτι μᾶλλον διότι παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπικαρπία ἀπεράντου δάσους ὅθεν λαμβάνουσι τὴν ὕλην.

Ἰδοὺ δ' ἐν συντόμῳ πῶς γίνεται ἡ ἔγχυσις·

Τὸ δένδρον καταρρίπτεται, διαιρεῖται εἰς τεμάχια ὁσοῦδήποτε μήκους καὶ φέρεται εἰς τὸν ξυλῶνα ὅσον τάχιον, φέρον καὶ τὸν φλοιὸν τοῦ ἐκεῖ δὲ προσάπτουσιν εἰς τὴν παχυτέραν αὐτοῦ ἄκρην δίσκον ξύλινον ἴσου μεγέθους, ὃν πιέζουσιν ἰσχυρῶς διὰ χαλκίνων κοχλίων εἰσδυόντων καὶ εἰς τὸ δένδρον, ἀλλ' ὁ δίσκος δὲν ἐγγίζει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δένδρου, τιθεμένου μεταξὺ σχοινίου ὅσω τὸ δυνατόν πλησιέστερον τῆς περιφερείας ἥτοι τοῦ χεῖλους. Τὸ διατηρητικὸν ὑγρὸν καταρρέει διὰ σωλήνων εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο κανὼν καὶ εἰσερχόμενον διὰ τῶν πόρων ὠθεῖ τὸν χυμὸν ὅστις ἐκρέει ἐκ τῆς ἀντιθέτου ἄκρας τοῦ κορμοῦ καὶ τέλος ἀντικαθίστησιν ἐντελῶς αὐτόν. Ἡ σκευασία τελειοῦται τότε, καὶ τὸ ξύλον μετ' οὐ πολὺ καθίσταται χρήσιμον.

Ἐπιδέχονται δὲ τὴν σκευασίαν ταύτην τὰ ἐξῆς δένδρα· θαλασσία πεύκη, πεύκη δασοφυῆς, ἐλάτη, ὄξύα, σημύδα, λεύκη, φιλύρα, κλήθρα, καστανέα, πλάτανος, σπένδαμνος, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ λεγόμενα τρυφερά ξύλα.

S. Dumoulin Dulys.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Η ΛΟΥΟΜΕΝΗ.

Ποία ἡ τόσον καλὴ ἐκείνη;

Εἶναι θεότης, εἶναι θνητή;

Πατῶν τὴν ἄμμον, πλὴν δὲν ἀφίνει

Ἐπὶ τῆς ἄμμου σημεῖόν τι.

Λευκὴν ἐσθῆτα ἐνδεομένην,
Ἐσθῆτα κούφην ὡς τὸν ἀτμόν,
Κούφη ὡς ἔλαφος καταβαίνει
Εἰς τὸν καλὶέρον ποταμόν.

Σπαρμένα βόσκουν τὰ πρόβατά της
Εἰς τοῦ Ὀλύμπου τὰς ποδιάς,
Ἐκλευκα ἔλα ὡς ἡ χροιά της,
Ὡς τῶν ὀδόντων της ἡ πλειάς.

Βόσκουν σκιρτῶντα τὰ πρόβατά της,
Ἐνφ' ἡ εὐσωμος Θεσσαλίας
Ἀποκαλύπτει τὰ θέλητρά της
Πλήρης αἰδήμονος συστολής.

Ψαύει ἡ αὔρα τὰ κρίνα—στήθη
Τὴν ὠμοπλάτην καταφιλεῖ.
Ὡς ἐρωμένος γλυκὺς ἐχούθη
Εἰς ἐρωμένην του προσφιλεῖ.

Ὅπου τοῦ θέρους τὸ πῦρ πραῦνει
Μ' εὐσκίους κλάδους ὄρε' εὐθαλῆς,
Ὅπου τῆς Πρόκνης ὄζει οἱ θρήνοι,
Ἡ νέα λάμπει Ἀμαρυλλίς.

Ἐκεῖ τὸ πάλαι, ἡ δάφνη, κτήμα
Ἦνθει τοῦ ἀνγκτος τῶν ἡρώων.
Φεῦ! μάτην τῶρα ἔρπον τὸ κύμα
Ζητεῖ τὸ στέμμα τῶν αἰδῶν.

Ποῦτος ἐκ νέου ἀναφυτεύσει
Τὸ ἐκσπασμένον ἐκεῖ φυτόν;
Τίς εἰς τὸν δούλον τόλμην ἐμπνεύσει
Ἐνθους Τυρταίου λῶρην κροτῶν;

Τὰ κρυσταλλώδη της λούει μέλη
Τῆς Θεσσαλίας ἡ ποιμενίς,
Ἐνφ' γλυκείας ἀκτῖνας στέλλει
Ὁ Φοῖβος ἐμπλεῖς ἡδονῆς.

Ψάλλουν γλυκύτερα αἱ τρυγόνες
Ἐντὸς κρυμμένοι τῶν πτελεῶν,
Γελῶσι λόφοι, βράχοι, λειμῶνες
Πλήρεις μυρίων γοητειῶν.

Ὅταν ὁ μέγας τὴν Ἀφροδίτην
Ἐγλυφε γλύπτῃς τῶν Ἀθηναίων
Ἐράνη ἴσως εἰς τὸν τεχνίτην
Ὅμοιον κάλλος ποτὲ γυμνόν,

Καὶ πλήρη ἔχων τὴν φαντασίαν
ὑπὸ τῆς χάριτος τῶν μελῶν
Ἐπεξεργάζετο τὴν Κνιδίαν
Τὸ δράμα του ἀναπολῶν.

Ποῦτος ἀλάδαστρος, ῥόδα ποῖα
Ἀπὸ τραχήλου μέχρι πτερνῶν;
Ὅποια ἔκτακτος εὐρυθμία;
Ὅποτον σύμπλεγμα καλλονῶν;

Μὲ θαρράλεον ἡ κόρη ἔπαιε
Πλήσσει τὸ κύμα παίζει σκιρτῶ.
Ὡς νῆσσα δύεται εἰς τὸ κύμα,
Ὡς νῆσσα ἄνω ἀναπτεῖ.

Ὡς ξεῖνος διδύμον λεμονίων
Ὅταν ξεφύρου αὔρα φυσῇ
Εἰς τὸ μητρὸν τρέμουν κλαδίον
Πάντοτε εὐμορρα καὶ χρυσῇ.

Εἰς τὰς ὠραίαις της ἀναδύσεις
Οὕτω οἱ δύο τρέμουν μαστοί.
ὦ! μὴ νὰ στρέψῃς, ἐκεῖ τολμήσης
Ἠχμαλωτισθῇς ἀμαχητί.

Καὶ ἔμωι ποῖα, ποῖα αἰσχύνῃ!
Οἱ δύο λόφοι τῆς ἡδονῆς
Τίς οἶδε ποῖα θὰ θρέψουν κτήνη
Ἄνευ καρδίαις, ἄνευ φωνῆς!

Οἱ ἐδονόχροοι πλόκαμοί της
Εἰς ὠμοπλάτας παίζουσ ἀδράς.
Εἶνε παράδεισος ἡ μορφή της,
Οἱ ὀφθαλμοί της περιστερῆς.

Ἄς ἡδυνάμην νὰ τὴν φιλήσω
Μελλόνουμφός της ἐγὼ ποιμήν,
Εἰς τὰς ἀγκάλας μου νὰ τὴν κλείσω
Κἂν μίαν μόνην μίαν στιγμὴν

Ἐξῆλθε πλέον ἐκ τῶν ὑδάτων
Ῥίψατε πέπλον διαφανῆ
Ἀπὸ τραχήλου μέχρι γονάτων,
Ἦτο, δὲν εἶνε πλέον γυμνή.

Καὶ ἔμωι βλέπω ὡς ἐκ κιγκλίδων
Ὅλον τὸ σῶμα της τορνευτόν.
ὦ! τὸσον κάλλος ποτὲ δὲν εἶδον
Πλάνης τὸν κόσμον περιπατῶν.

Ἄς ἡδυνάμην νὰ τὴν φιλήσω
Μελλόνουμφός της ἐγὼ ποιμήν.
Εἰς τὰς ἀγκάλας μου νὰ τὴν κλείσω
Κἂν μίαν μόνην μίαν στιγμὴν,

Μόσχε ποῦ εἶσαι, ποῦ εἶσαι Βίων;
Τὸν ἀφελῇ σου λάβε αὐλόν
Καὶ ἔπου παίζει τὸ ῥέσμα λεῖτον
Ψάλλε μαζί μου ῥεσμα καλόν.

Τῆς Θεσσαλίδος τὸ κάλλος ψάλλε,
Ψάλλε τὴν νόμφην τοῦ Πηνειοῦ,
Ἄς ἀκουσθῶσιν γλυκεῖς ὡς πάλαι
Φθόγγοι βουκόλου μελοποιοῦ.

Φεῦ! ἐδὼ ἔπαιε πρὸ αἰώνων
Τὸ πρῶτον λάλημα τοῦ αὐλοῦ.
Ἄλλοι τὸν θρόνον του μετὰ στόνων
Ὁ Φοῖβος ἔφερε φεῦ! ἄλλοι.

Εἰς τοῦ Ὀλύμπου τὰς ὑπερείας,
Παρά τὰς ὄχθας τοῦ Πηνειοῦ
Φεῦ! δὲν ἀκούω τὰς ἀρμονίας
Τοῦ ἐλευθέρου πάλαι λαοῦ . . .

Κράζουσ σκιρτῶντα τὰ πρόβατά της
Τὴν νῆαν Ἀρτεμιν τῶν Τεμπῶν.
Ποθοῦν τὸ ἥπιον θώπευμά της,
Τὸν θαλκτικόν της ποθοῦν σκοπόν.

Ἰδοὺ ἐγγύς των πάλιν αὐτῇ,
Ὡς αὖρα ἑαρος ὁροστέρα,
Ἡ γῆ ἀστράπτει ἔπου πατεῖ,
Ἡ φύσις θάλλει ὅλη χαρά.

Καὶ ὅμως ποῖα, ποῖα αἰσχύνῃ!
Δούλην οἱ πόδες τῆς πατοῦν γῆν.
Οἱ ἄνδρες ἀνάνδρα χάνα κτήνη
Ἀνάνδρον, χάνον τηροῦν αἰγὴν.

Κατοικητήρια τῆς ἀνδρείας,
Μεγάλ' ἡρώων ἀνδρῶν πατρίς,
Ὅπλιστος ξίφος ἐλευθερίας,
Ἐγειρον εὐτολμος τὰς ὀφρῦς.

Τὸ πρῶτον θάρρος σου, Θεσσαλία,
Εἰς νέα τρόπαια θ' φανῇ.
Τοῦ Κατξαντιώνη σου ἡ ὁρμή
Μάχαρ' ἄς λάμψη πάλιν γυμνή.

Δεῖξέ πῶς ὅσον εἶσαι ὠραία
Ἐπίσης εἶσαι γῆ ἀνδρική,
Ὅτ' εἰς τὰ αἶματά ἡ ἀρχαία
Ἀκόμη δύναται κατοικεῖ.

Εἰς τὴν πυρίτιδα τὸ κηρίον
Φέρω. Ποῦ εἶσθε ἀρματωτοί;
Κυλίσαι λίθους ὁ Δευκαλίων,
Κανείς πλὴν λίθος δὲν ὀμιλεῖ.

Ἐν Μεδίττῃ 5 Φεβρουαρίου 1862.

Π. Μ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τίς ἐφ'αντάζετο ὅτι τὸ θωρήσσειν τὰ πλοῖα δὲν εἶναι ἐφευρέσεις τοῦ 10^{ου} αἰῶνος, τοῦ μεγίστου πάντων τῶν αἰώνων, τὸ λέγομεν ἄνευ φιλαυτίας; ὁ 10^{ος} αἰὼν εἶναι αἰὼν τῶν μεγάλων ἐφευρέσεων, ἂν καὶ ἡ ἐφευρέσις τῆς πυρίτιδος, τῆς τυπογραφίας καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶναι μικρότεραι, αἰὼν ταλαιπωρήσας πάπας, βασιλεῖς καὶ δημοκρατίας, αἰὼν γενήσας τὸν Ἀ' Ναπολέοντα καὶ τὸν Καβούρ, πολέμων, μίσους καὶ ψεύδους· αἰὼν διπλωματικός· τῷ ὄντι μέγας αἰὼν! ἀλλ' ὅμως ἡ τελευταία αὕτη δόξα τῷ ἀφαιρεῖται σήμερον ὑπὸ τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων τοῦ Propagateur illustré, γαλλικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.

« Ἡ ἰδέα τοῦ θωρήσσειν τὰ πολεμικὰ πλοῖα δὲν εἶναι ὅσον νέαν τὴν φανταζόμεθα κοινῶς. Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου, ὁ πλωτάρχος τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ Οὐίνδης ἀνέγνω ὑπόμνημα περὶ τῆς καράκης ἢ πολεμικῆς τριήρους τῆς ὑπὸ τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξαρτυθεί-

σης καὶ περιγραφομένης ὑπὸ Βοσίου, ἱστορικοῦ τοῦ τάγματος ἐκείνου. Τὴν τριήρη ταύτην εἶχον τεθωρηγμένην διὰ μολύβδου κατὰ τῶν σφαιρῶν. Ἐναυπηγήθη ἐν Νικαίᾳ τῷ 1530 καὶ μετεῖχε τοῦ μεγάλου στόλου τοῦ σταλέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ πέμπτου ἐναντίον τῆς Τύνιδος πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκθρονισθέντος Μουλεχασσάν καὶ κατὰ τοῦ Βαρθεροῦσου.

» Ὁ περίφημος Ἀνδρέας Δόρικας ἡγεῖτο τοῦ στόλου. Μετὰ δὲ τινων ἡμερῶν πολιορκίαν ἡ Τύνις ἐκνριεύθη ἐξ ἐφόδου, τῆς θωρηκτῆς τριήρους, Ἀγίας Ἀννης τοῦνομα, οὐ σμικρὸν συνεργησάσης εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως, διότι ἐπλησίαζεν ἀτιμωρητὶ ὅπου ἄλλα πλοῖα θὰ κατεβυθίζοντο ὑπὸ τῶν σφαιρῶν εἰς ὀλίγας στιγμὰς τῆς ὥρας. Εἶχε δὲ ἐξ καταστρώματα, ἰσχυρὸν πυροβολικὸν καὶ τριακοσίους ναυδάτας.

» Εἶχε δὲ καὶ ἐκκλησιδίων εὐρύχωρον εἰς τὸ ὅποιον ἐχώρει ὅλον τὸ πλήρωμα, ὀπλοθήκην, εὐρεῖαν αἵθουσαν ὑποδοχῆς καὶ ἀρτοποιεῖον παρέχον νωπὴν καθ' ἡμέραν ἄρτον εἰς τοὺς ἐπιδύνοντας. Ἀλλ' ὅπερ μαίζονος λόγου ἄξιον· ὁ θώραξ τῆς τριήρους, διὰ χαλκῶν γόμφων προσηλωμένος, οὐδὲως ἐβλάφθη ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἐχθροῦ, εἰ καὶ τὸ πλοῖον διηνεκῶς ἐναυμάχησε πρὸς ἄλωσιν τῆς πόλεως».

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐγὼ κακὸν κάκιστον ἀρχῆθεν πέλω,
Δασὺν φέρω τράχηλον ὡς καὶ τὴν κάρα.
Ἄν γοῦν σὺ τὸν τράχηλον ἐξέλῃς μόρον,
Κακοῦ πατρὸς κάκιστον εὐρήσεις γόνον.
Εἰ δὲ ψιλώσης τὴν δασυνθεῖσαν κάρα,
Πολλοὺς βροτοὺς φθείροντα εὐρήσεις πόνοκ.
Εἰ δ' ἐξέλῃς αὐτὴν ψιλωθεῖσαν κάρα,
Ζῶον φέριστον λοιπὸν εὐρήσεις ὄνον.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

—ooo—

Φυλλ. 300. Σελ. 281 σημ. ἀντὶ ἐπιθε ἀνάγν. ἐπιθε
Φυλ. 301 » 341 στήλ. 2 ἀντὶ Καταβολάκκ ἀνάγν.
Καταβολάδα.